

Skovfogedæblet

Karsten Hansen: "Ævlerier" – 13 af 15

Skovfogedæblet

Et af de tidligst modnende æbler er Skovfogedæblet, som i særlig grad er knyttet til Øster Hornum. Jeremias Wøldike, der virkede som sognets præst fra 1860 – 1879, har nemlig været afgørende for æblesortens udbredelse. Som ganske ung besøgte Jeremias skovfogeden i Lov på Sydsjælland en dag i august, og her fik han lov til at smage et fuldmodent, smukt, mørkerødt, aflangt og lidt femkantet æble. Træet stod på et gærde mellem skovfogedhuset

og skoven. Jeremias var meget interesseret i æbler, og han podede gerne selv træer for det havde han nu lært af sin far.

Sognepræsten i Hammer sogn, hvorunder Lov hører, opfordrede senere den unge mand til at gøre det gode æble kendt – og fra 1839 podede Wøldike skovfogedæblet i større stil og regnede det til at være det bedste af de tidlige æbler. Han opformerede sorten gennem hele sit mangeårige virke. Han var bare ikke den første som lavede dette træ. I Gavnø slots have (hvorunder skovfogedstedet hørte) stod der ifølge slotsgartneren i 1875 et hundrede år gammelt træ af sorten – og her kaldte man det "det røde Gavnøæble". Det er sandsynligt at sorten er fra Tyskland og indført til Gavnø en gang i 1700-tallet. Wøldike fastholdt dog sit navn til sorten. Også i Øster Hornum, hvor Wøldike havde sin største samling af æblesorter, gjorde han skovfogedæblet kendt og afholdt. Hans træer nåede langt ud i Himmerland. Vi har en beretning fra en slægtsgård ikke langt fra Hadsund, hvor man, kort efter slaget ved Dybbøl i 1864, bearbejdede sorgen over tabet af unge stærke mænd, ved at plante et træ på gårdspladsen. I slægten har man altid fortalt, at træet kom fra præsten i Øster Hornum – og det var et skovfogedæble, som prydede gårdspladsen.

Skovfogedæblet er stadig kendt af mange og det er en af få gamle æblesorter, som stadig fås på en del planteskoler. Det er tidligt modent og skal spises med det samme!! I virkeligheden er der mange, langt bedre sorter af æbler også blandt de tidlige, men i 1839 var udvalget af tidlige sorter ikke så stort, og Wøldike havde ret. Den dag skovfogedæblet er modent, er det en himmerigsmundfuld.